

man maatte afgive sin Stemme fraværende eller ikke, idet jeg mente, at det Faktum, at man var fraværende, var det, det kom an paa; og da jeg dertil oven i Købet erklærede, at jeg syntes, at en Rejse i Familienligger til det syndige Paris maatte kunne sammenstilles med en Rejse i Forretningsanliggender til Nørre Nebel eller med Bortkommando for Tjenestemænd eller Sømands Borteværen, — ja da vakte det fornærmet Modsigelse fra mange Sider ud fra den danske Valgdags Højtidelighed, og jeg tror, jeg tør sige, at jeg ikke havde mange Meningsfæller i hele Salen.

Men næst efter mig var der ingen, der havde saa mange fraværende Vælgere i sin Pose som det ærede Medlem fra Aakirkeby. For ham var Søfolks Adgang til at afgive deres Stemme en ren Biting — maaske fordi Aakirkeby er den eneste By i Landet, om hvilken vi fra Geografien vide, at den ligger inde i Landet. For ham vare de andre fraværende ... (Afbrydelse). Det staar ikke i Geografien om nogen anden By, at den ligger inde i Landet. For det ærede Medlem vare de andre fraværende, de syge, de paa anden Maade forhindrede, langt de væsentligste. Endogsaa min ærede Nabo for 9de Valgkreds (Chr. Hansen), der dog ønskede Udvidelser, var langt fra saa fordringsfuld som det ærede Medlem fra Aakirkeby. Den øvrige Del af Regeringspartiet holdt igen af idel Ømhed for Søfolkene, endskønt de havde Sympati for de andre fraværende, og Høje i det ærede Medlem fra Frederiksværks (Parkov) bekymrede Lignelse saa med Bædsel Søfolkenes Adgang til at afgive Stemme forsvinde i det fjerne under alle disse Udvidelser. Mindretallet beredte sig derfor, som jeg for Resten udtrykte det i det første Udvalgs møde, paa at kline sig saa nær op til det ærede Medlem fra Aakirkeby som muligt for at faa saa mange med ind under Loven som overhovedet gørligt.

Men saa kom Overraskelsen. Den kom i Ændringsforslaget Nr. 33 til § 13, stillet af det ærede Medlem fra Aakirkeby (Ingvard Jensen). Først var der i de andre Ændringsforslag alle de fraværende, de syge og Krøblingene. De stak lige Hovedet op af det ærede Medlems Pose, men saa fik de et Par forsvarlige Dunk ned i Posen igen og et ordentligt Sejlgarn om Posen. Der stod nemlig i det Ændringsforslag, at Loven først træder i Kraft, naar den nu gældende Grundlov og Valglov ere ændrede saaledes, at disse ere i Overensstemmelse med denne Lov. Det vil sige,

det er ganske givet, at ved første Valg kommer ingen af disse mange til at stemme, og hvor langt ind i Aarhundredet det kommer til at vare, naar Grundloven skal ændres, kan vel ingen i denne Sal sige noget om efter Parolen om de berømteto Tempi, hvori Grundloven skal behandles eller ikke behandles af dette Ting og navnlig Tinget her ovenover. Det var saa meget smerteligere at se det ærede Medlem fra Aakirkeby saaledes forsvinde med alle de fraværende, han gerne vilde skabe Ret til Stemmeafgivning for, fordi Mindretallet gav ham Ret i, at denne Lov er en Ændring i Valgloven, hvad der ikke staar noget om i Lovforslaget, og vi vare meget villige til at følge ham i, at der kom til at staa i Loven, at det virkelig var en Ændring i Valgloven, nemlig i Regelen i dens §§ 41 og 71 d. om, at der som Betingelse for Udøvelse af Valgret kræves personligt Møde — Vi vare fuldstændig villige til at give dette Udtryk i Loven, baade i dens Titel og dens Form, derimod stod vi uforstaaende overfor, at det skulde være en Forandring af Grundloven. Denne Lov giver nemlig ikke et eneste Menneske i Danmark, der ikke i Forvejen har Valgret, nogen Valgret, og det bringer ikke et eneste Menneske i Danmark, der ikke af andre Grunde er paa Valglisten, ind paa denne. Derimod ophæver den det personlige Møde for visse Personers Vedkommende, men Bestemmelsen derom staar ikke i Grundloven, men i Valgloven.

Der sad altsaa Mindretallet! Vi saa det ærede Medlem fra Aakirkeby forsvinde i det fjerne med sine fraværende, Krøblinge og syge. Vi ønskede at faa Loven udvidet, vi havde, hvad vistnok de 110 af de 114 Folketingsmænd i denne Sal have, lovet vore Sømand, at vi saa hurtigt som muligt vilde skaffe dem Adgang til, skønt fraværende, at afgive deres Stemme. Vi vare altsaa yderst ilde til Mode ved Udsigten til at skulle bringe Loven Vanskeligheder, og vi ønskede dog foruden Udvidelsen navnlig alt Skøn ud af Loven. Der var selvfølgelig ikke Landet at gøre end at søge en Overenskomst med de andre Grupper indenfor Udvalget, og ved fælles Velvillie fra alle Sider lykkedes det ogsaa at komme til ikke blot en Flertals-Betænkning, men til en Betænkning, om hvilken samtlige Medlemmer i Udvalget ere enige med Undtagelse af det bortflygtede Medlem fra Aakirkeby. For at kunne opnaa dette maatte Mindretallet give Afkald paa adskilligt, som vi satte Pris paa,